TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. vasario 28 d. *

Byloje C-446/06

dėl 2006 m. spalio 21 d. *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. spalio 13 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A. G. Winkel

prieš

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh ir P. Lindh (pranešėja),

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas Y. Bot,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— A. G. Winkel, atstovaujamo A. G. Winkel,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. M. Wissels,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir A.-L. During,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos F. Erlbacher ir M. van Heezik,

susipažinęs su 2007 m. gruodžio 6 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo (OL L 160, p. 21), iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1512/2001 (OL L 201, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1254/1999), 3 straipsnio f punkto aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje tarp A. G. Winkel ir *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* (Žemės ūkio, gamtos ir maisto produktų kokybės ministras, toliau – Žemės ūkio ministras) dėl pastarojo atsisakymo kai kurioms A. G. Winkel karvėms skirti karvių žindenių išmoką motyvuojant tuo, kad jos neatitinka nacionalinės teisės aktuose nustatytų sąlygų.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

Reglamentas Nr. 1254/1999

3 Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f ir g punktuose taip atitinkamai apibrėžtos „karvės žindenės“ ir „telyčios“ sąvokos:

„f) karvė žindenė yra mėsinės veislės karvė arba karvė, gauta kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausanti bandai, kurios veršeliai auginami mėsai;

g) telyčia yra galvijų patelė, vyresnė nei aštuonių mėnesių, bet dar nė karto neapsiveršiavusi.“

4 Reglamento Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies pirmoji ir penktoji pastraipos bei 3 ir 7 dalys numato:

„2. Priemoka už karvę žindenę suteikiama visiems gamintojams,

<…>

su sąlyga, kad jie mažiausiai šešis mėnesius iš eilės nuo paraiškos pateikimo dienos laikys mažiausiai 60 % karvių žindenių ir ne daugiau nei 40 % telyčių viso paraiškoje priemokai gauti nurodyto skaičiaus.

<…>

Siekiant nustatyti reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių <…>, tai, ar karvės priklauso karvių žindenių, ar melžiamų karvių bandai, nustatoma remiantis gavėjo

individualiu referenciniu kiekiu, kaip nurodyta 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento nustato primilžio vidurkį.“

3. Gamintojo teisės į priemoką ribojamos individualių ribų taikymu, kaip apibrėžta 7 straipsnyje.

<…>

7. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, ypač susijusias su 3 straipsnyje minimu karvės žindenės sąvokos apibrėžimu, ir nustato primilžio vidurkį.“

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999

5 1999 m. spalio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2342/1999, nustatančio išsamias Reglamento Nr. 1254/1999 taikymo taisykles dėl priemokų schemų (OL L 281, p. 30, toliau – Taikymo reglamentas), 14 straipsnyje patikslinama „mėsinei veislei priklausančios karvės“ sąvoka:

„Šio reglamento I priede išvardytoms galvijų veislėms priklausančios karvės nelaikomos mėsinei veislei priklausančiomis karvėmis, kaip minima Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3 straipsnio f (punkte) <…>.“

6 Pagal šio reglamento 45 straipsnį valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad šis reglamentas būtų tinkamai taikomas.

Reglamentas (EB) Nr. 2419/2001

7 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2419/2001, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 327, p. 11), 38 straipsnyje numatyta, kad prašoma pagalba sumažinama ir neskiriama, jei patikrinus nustatomos paraiškoje pagalbai esančios klaidos.

8 Vis dėlto šio reglamento 41 straipsnis leidžia atsižvelgi į natūralias aplinkybes, kaip antai gyvulio kritimas dėl ligos ar nelaimingo atsitikimo, už kurį ūkininkas negali būti laikomas atsakingu. Šio reglamento 48 straipsnis taip pat numato, kad atsižvelgiama į *force majeure* atvejus ar į išskirtines aplinkybes.

Nacionalinės teisės aktai

9 Bendrijos priemokų už gyvulius taisyklėse *(Regeling dierlijke EG-premies)*, iš dalies pakeistose 2002 m. liepos 30 d. Sprendimu (*Stcrt*. Nr. 143, 2002, p. 10, toliau – Nyderlandų taisyklės), 1 straipsnio p punkte „karvės žindenės“ sąvoka apibrėžiama taip pat, kaip Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punkte.

10 Pagal iki 2003 m. birželio 2 d. taikytą Nyderlandų taisyklių 6 straipsnio 1 dalies d punkto redakciją priemoka augintojui mokama tik už karves žindenes, kurios per atitinkamus metus apsiveršiavo bent vieną kartą ir kurių veršeliai priklausė bandai bent keturis mėnesius po atsivedimo.

11 Nuo 2003 m. birželio 2 d. Nyderlandų taisyklių 6 straipsnio 1 dalies d punktas iš dalies pakeistas taip:

„Priemoka gamintojui mokama tik už karves žindenes, kurios apsiveršiavo bent vieną kartą per laikotarpį, prasidedantį 20 mėnesių iki atitinkamos paraiškos laikotarpio prasidėjimo dienos ir pasibaigiantį praėjus 4 pilniems mėnesiams po šios datos, ir kurių veršeliai priklausė bandai bent keturis mėnesius po atsivedimo.“

Pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

12 A. G. Winkel pateikė paraiškas priemokoms už septynias karves žindenes už 2002 ir 2003 metus.

13 Kiek tai susiję su 2002 m., Žemės ūkio ministras iš pradžių patenkino A. G. Winkel paraišką ir išmokėjo apie 1 300 eurų išmoką, tačiau vėliau nusprendė iš jo pareikalauti šią sumą grąžinti motyvuodamas tuo, kad keturios iš nurodytų karvių savo veršelių nežindė keturis mėnesius po šių atsivedimo. Žemės ūkio ministras, taikydamas

Reglamento Nr. 2419/2001 38 straipsnį, A. G. Winkel taip pat nesuteikė apie 900 eurų dydžio paramos pajamoms, mokėtinos kaip pagalba už 2003–2005 metus.

14 Už 2003 metus Žemės ūkio ministras A. G. Winkel skyrė apie 1 100 eurų išmoką už šešias karves žindenes. Už vieną karvę išmoką atsisakyta skirti motyvuojant tuo, kad savo veršelio ji nežindė keturis mėnesius po jo atsivedimo.

15 A. G. Winkel pateikė skundus dėl reikalavimo grąžinti priemoką už 2002 m., dėl paramos pajamoms už tuos pačius metus neskyrimo ir dėl jo paraiškos priemokai už vieną karvę už 2003 m. atmetimo. Žemės ūkio ministras šiuos skundus atmetė 2004 m. spalio 26 d. Sprendimu, dėl kurio A. G. Winkel pareiškė ieškinį *College van Beroep voor het bedrijfsleven*.

16 Šis teismas nurodo, kad Žemės ūkio ministras pateikė du dokumentus. Pirmasis yra 1999 m. gruodžio 16 d. Komisijos žemės ūkio generalinio direktorato aiškinamasis raštas, kuriame pastarasis nurodo, jog, išskyrus ypatingus atvejus, karvių žindenių veršeliai negali būti nuo jų atskirti.

17 Antrasis dokumentas yra 2002 m. birželio 3 d. to paties generalinio direktorato ataskaita, kur išdėstyti Nyderlandų valdžios institucijų tikrinimų, atliktų po Komisijos tarnybų patikrinimų, rezultatai. Joje nurodoma, kad beveik 25 % 2000 m. atsivestų ir auginti skirtoms bandoms priklausančių veršelių buvo atskirti nuo bandos per keturis pirmus gyvenimo mėnesius. Komisijos tarnybos patikslina, kad, išskyrus ypatingus tinkamai motyvuotus atvejus, kiekvienas veršelis vidutiniškai keturis mėnesius po atsivedimo neturi būti atskirtas nuo karvės žindenės, kad būtų galima skirti išmoką už tokią karvę.

18 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, ar su apsiveršiavimo dažnumu ir žindymo trukme susijusias sąlygas nustatydama kiekvienai karvei žindenei, o ne visai bandai, valstybė narė neįtvirtina su Bendrijos teisės aktais nesuderinamų reikalavimų.

19 Šiomis aplinkybėmis *College van Beroep voor het bedrijfsleven* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar su Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3 straipsnio pirmu sakiniu ir f (punktu) suderinamas teisės aktas, kuris, atsižvelgiant į įprastą praktiką gyvulininkystės sektoriuje, teisei gauti priemoką už karvę žindenę taiko sąlygą, kad karvė būtų apsiveršiavusi bent kartą per laikotarpį, prasidedantį dvidešimt mėnesių iki atitinkamos paraiškos laikotarpio prasidėjimo dienos ir pasibaigiantį praėjus keturiems pilniems mėnesiams po šios datos, ir kurios veršelis bent keturis mėnesius po atsivedimo nebuvo atskirtas nuo bandos?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, kokius kriterijus reikia taikyti norint nustatyti, ar banda yra skirta karvių auginimui mėsai, ir kurios karvės priklauso šiai bandai?“

Dėl pirmojo klausimo

Pirminės pastabos

20 Iš bylos medžiagos matyti, kad sąlygos, kurios Nyderlanduose taikomos norint gauti priemoką už karvę žindenę, yra susijusios, pirma, su apsiveršiavimo dažnumu ir, antra, su žindymo trukme.

21 Per A. G. Winkel skunde nurodytą laikotarpį su apsiveršiavimo dažnumu susijusi sąlyga buvo pakeista. Iki 2003 m. birželio 2 d. tam, kad būtų priskirtos karvėms žindenėms, karvės, už kurias prašyta priemokos, turėjo būti apsiveršiavusios bent kartą per atitinkamus metus. Nuo 2003 m. birželio 2 d. užteko, kad atitinkamos karvės apsiveršiuotų kartą per apibrėžtą dvejų metų laikotarpį.

22 Kita vertus, su žindymo trukme susijusi sąlyga nebuvo pakeista ir ji numato, kad veršeliai neturi būti atskirti nuo karvės žindenės keturis mėnesius po atsivedimo.

23 Todėl pirmąjį klausimą reikia suprasti taip, kad juo iš esmės siekiama sužinoti, ar Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punktas draudžia nacionalinės teisės aktus, kurie teisei gauti priemoką už karvę žindenę taiko įprastą gyvulininkystės sektoriaus praktiką atitinkančias sąlygas, numatydami, pirma, tam tikrą apsiveršiavimo dažnumą, ir, antra, kad veršiuką karvė žindenė žindytų keturis mėnesius po atsivedimo.

Šalių pastabos

24 A. G. Winkel ir Komisija tvirtina, kad Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punktas draudžia tokias sąlygas, kokios numatytos Nyderlandų taisyklėse.

25 A. G. Winkel mano, kad įprasta gyvulininkystės praktika, kuria šios sąlygos pagrįstos, yra neaiški ir skirtinga, kaip tai matyti iš su apsiveršiavimo dažnumu susijusios sąlygos pakeitimo.

26 Komisija mano, kad, pirma, šio 3 straipsnio f punkte esantis apibrėžimas yra baigtinis ir kad valstybės narės negali numatyti papildomų sąlygų. Be to, žindymo pobūdį reikia vertinti atsižvelgiant į visą bandą, o ne į kiekvieną karvę. Galiausiai tokios sąlygos, kokias nustatyto Nyderlandų taisyklės, kliudo atsižvelgti į ypatingus atvejus, kai nebuvo galima laikytis žindymo trukmės ar veršiavimosi dažnumo.

27 Nyderlandų ir Prancūzijos vyriausybės laikosi priešingos nuomonės.

28 Nyderlandų vyriausybė nurodo, kad nagrinėjamas sąlygas, ypač sąlygą dėl žindymo trukmės, ji nustatė siekdama atsižvelgti į Komisijos tarnybų kritiką po pastarųjų atlikto patikrinimo. Be to, ši vyriausybė tvirtina, kad žindymo sąlyga niekaip nekliudo atsižvelgti į ypatingus atvejus, kaip antai paskerdimas nedelsiant, dėl kurio atskiriamas veršelis, kaip tai numato Reglamento Nr. 2419/2001 nuostatos.

29 Prancūzijos vyriausybė mano, jog, nesant tikslaus nurodymo Bendrijos lygmeniu, valstybės narės, nepažeisdamos Bendrijos teisės aktų tikslų, turi apibrėžti karvės, priklausančios bandai, kurios veršeliai auginami mėsai, sąvoką. Nyderlandų taisyklėse įtvirtintos sąlygos šiuos tikslus visiškai atitinka.

Teisingumo Teismo atsakymas

30 Siekiant atsakyti į pateiktą klausimą, Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punkto ir 6 straipsnio formuluotę bei Taikymo reglamento 14 straipsnį reikia nagrinėti atsižvelgiant į šių reglamentų ir Reglamento Nr. 2419/2001, susijusio su priemokų mokėjimo kontrole, tikslą.

31 Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punktas sąvoką „karvė žindenė“ apibrėžia pagal du kriterijus. Remiantis pirmuoju kriterijumi, karvė turi būti „mėsinės“ veislės, o tai lemia jos priklausymas tokiai veislei arba jos kilmė sukryžminimo su mėsine veisle būdu. Antrasis kriterijus reikalauja, kad karvė priklausytų bandai, kurios veršeliai auginami mėsai.

32 Šio reglamento 6 straipsnis nustato sąlygas, kurios turi būti įvykdytos norint gauti priemoką už karvę žindenę, o jo 2 dalis numato augintojo pareigą mažiausia šešis mėnesius iš eilės nuo paraiškos pateikimo dienos laikyti mažiausiai 60 % karvių žindenių ir ne daugiau nei 40 % telyčių viso paraiškoje priemokai gauti nurodyto skaičiaus.

33 Kaip savo išvados 47 punkte nurodė generalinis advokatas, dėl šios nuostatos reikia tiksliai apibrėžti, kas yra žindanti karvė, kad ją būtų galima atskirti nuo kitų karvių – melžiamų karvių ar telyčių.

34 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 1254/1999 6 straipsnio 7 dalis Komisiją įpareigoja priimti išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, ypač apibrėžti šio reglamento 3 straipsnio f punkte minimą „karvės žindenės“ sąvoką.

35 Taikymo reglamento 14 straipsnyje Komisija patikslina, kurios karvės nelaikomos „mėsinei“ veislei priklausančiomis karvėmis šio 3 straipsnio f punkto prasme, o šio reglamento 45 straipsnyje įtvirtina valstybėms narėms skirtą reikalavimą imtis visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad šis reglamentas būtų tinkamai taikomas.

36 Reikia konstatuoti, kad šiame 14 straipsnyje Komisija apsiriboja tik netaikydama karvių žindenių sąvokos tam tikrų galvijų veislėms priklausančioms karvėms, nepatikslindama jos ribų, kad būtų galima nustatyti teisės gauti priemoką sąlygas. Konkrečiai tariant, Komisija nenurodo kriterijų, leidžiančių laikyti, kad karvė priklauso bandai, kurios veršeliai auginami mėsai.

37 Kita vertus, Komisija valstybes nares įpareigoja imtis reikiamų priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas Taikymo reglamento įgyvendinimas. Todėl tam valstybės narės privalo patikslinti karvių žindenių sąvoką.

38 Vadinasi, reikia patikrinti, ar siekdamos patikslinti šią sąvoką valstybės narės gali remtis jų teritorijoje įprasta gyvulininkystės praktika.

39 Šiuo atžvilgiu iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų išplaukia, kad gyvulininkystės praktika valstybėse narėse skiriasi. Prancūzijos vyriausybė teigia, kad Prancūzijoje trumpiausia mėsai auginamų veršelių žindymo trukmė yra keturios savaitės. Nyderlandų vyriausybė ir Komisija nurodo, kad Nyderlanduose žindymas paprastai trunka keturis mėnesius.

40 Kaip matyti iš šio sprendimo 17 punkte nurodytos 2002 m. birželio 3 d. ataskaitos, Komisijos žemės ūkio generalinis direktoratas šia praktika pats rėmėsi kaltindamas Nyderlandų valdžios institucijas, kad jos tinkamomis laikė karves, savo veršelių nežindžiusias bent keturis mėnesius, kaip tai yra pagal šioje valstybėje narėje įprastą praktiką.

41 Reikia atsižvelgti į tai, kad Taikymo reglamente nesant tikslaus karvių žindenių sąvokos apibrėžimo, kuris leistų nustatyti teisės gauti priemoką sąlygas, valstybėms narėms leidžiama patikslinti šį apibrėžimą remiantis jų teritorijoje įprasta gyvulininkystės praktika. Aplinkybė, kad sąlygos taikomos kiekvienai karvei, o ne visai bandai, savo aiškumu sustiprina teisinį saugumą ir kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms leidžia lengviau patikrinti, ar paraiškos priemokoms atitinka reikalavimus. Todėl iš principo tai neprieštarauja nei reglamentams Nr. 1254/1999 ir Nr. 2419/2001, nei Taikymo reglamentui.

42 Vis dėlto reikia patikrinti, ar tokios sąlygos, kurias nustato Nyderlandų taisyklės, atitinka šių reglamentų tikslą.

43 Kalbant apie reikalavimą apsiveršiuoti per tam tikrą terminą, reikia nurodyti, kad juo siekiama užtikrinti, jog tam tinkamos karvės prisidėtų prie veršelių auginimui skirtos bandos išlaikymo, o tai, remiantis Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punktu, yra mėsos gamybai būtina sąlyga.

44 Dėl reikalavimo veršelius palikti bandoje, kad būtų užtikrinta minimali jų žindymo trukmė, reikia pastebėti, kad jo tikslas – garantuoti, jog banda yra iš tikrųjų skirta mėsos, o ne pieno gamybai. Iš tiesų, kaip nurodė Prancūzijos vyriausybė, pieno gamybai skirtose bandose, skirtingai nuo bandų, kuriose žindoma ir kurios skirtos mėsos gamybai, veršeliai paprastai yra atskirti nuo karvių žindenių ir parduodami iš karto tik atvesti, siekiant padidinti pieno gamybos veiksmingumą.

45 Iš to išplaukia, kad tokios su apsiveršiavimo dažnumu ir žindymo trukme susijusios sąlygos, kurios pagrįstos valstybėje narėje įprasta praktika, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, leidžia patikslinti karvės žindenės sąvoką, kad būtų galima nustatyti teisės gauti priemoką sąlygas ir patikrinti, ar paraiškos priemokoms yra pateiktos dėl gyvūnų, kurių atžvilgiu tokia teisė egzistuoja, laikantis Reglamento Nr. 1254/1999, Taikymo reglamento ir Reglamento Nr. 2419/2001 tikslų.

46 Valstybėms narėms nustatant tokias sąlygas gali būti naudingai patikslintas Bendrijos teisės aktų galiojimas, nekliudant atsižvelgti į šiuose teisės aktuose numatytas ypatingas aplinkybes.

47 Šiuo atžvilgiu Nyderlandų vyriausybė savo rašytinėse pastabose pabrėžė, kad nacionalinėms valdžios institucijoms niekas nekliudo dėl numatytų natūralių aplinkybių Reglamento Nr. 2419/2001 41 straipsnio prasme ar dėl ypatingų aplinkybių šio reglamento 48 straipsnio prasme nukrypti nuo sąlygos žindyti keturis mėnesius.

48 Vadinasi, Komisijos kaltinimai, kad dėl šių sąlygų taikymo neįmanoma atsižvelgti į ypatingas aplinkybes, kaip antai veršelio kritimą praėjus nedaug laiko po atsivedimo, nėra pagrįsti.

49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punktas nedraudžia nacionalinės teisės aktų, kurie teisei gauti priemoką už karvę žindenę taiko įprastą gyvulininkystės praktiką atitinkančias sąlygas, numatydami, pirma, tam tikrą apsiveršiavimo dažnumą ir, antra, kad veršelį karvė žindenė žindytų keturis mėnesius po atsivedimo.

Dėl antrojo klausimo

50 Atsižvelgiant į pirmąjį klausimą pateiktą atsakymą, nereikia atsakyti į antrąjį klausimą, į kurį atsakymo prašoma tik tuo atveju, jei minėto 3 straipsnio f punktas valstybei narei draustų nustatyti tokias su apsiveršiavimu ir žindymo trukme susijusias sąlygas, kokias numato Nyderlandų teisės aktai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo, iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1512/2001, 3 straipsnio f punktas nedraudžia nacionalinės teisės aktų, kurie teisei gauti priemoką už karvę žindenę taiko įprastą gyvulininkystės praktiką atitinkančias sąlygas, numatydami, pirma, tam tikrą apsiveršiavimo dažnumą ir, antra, kad veršelį karvė žindenė žindytų keturis mėnesius po atsivedimo.

Parašai.